



תפ"ח 56509/05/19 - מדינת ישראל נגד אביתר לארי - התייצב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

12 ינואר 2021

תפ"ח 56509-05-19 מדינת ישראל נ' לארי

לפני כב' השופט ר' בן יוסף - אב"ד

כב' השופטת א' קלמן ברום

כב' השופטת ש' זמיר

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד אלכסנדרה קרא

נגד

אביתר לארי - התייצב

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד שני דרי

גזר דין

אנו מתירים את פרסום גזר הדין, למעט שמות המתלוננים או כל פרט היכול להביא לזיהויים. כמו כן, אנו אוסרים פרסום תוכן תסקירים והערכת המסוכנות שנערכה לנאשם והצהרת נפגע העבירה.

-נוסח זה מותר בפרסום.

כתב האישום

1. אדם יוצר קשר עם צעירים ברשת האינטרנט ומתחזה בפניהם לצעירה. במהלך ההתקשרות הוא גורם להם, בהסכמה שהושגה במרמה, לבצע בעצמם מעשים מגונים, מעשי סדום, ועוד. המרחב הווירטואלי אינו מציאות מדומה, הדמויות שיוצרות קשר הינן דמויות אנושיות, המעשים מציאותיים וממשיים וכך גם הקורבנות.
2. כנגד הנאשם, יליד 1987, הוגש כתב אישום בגין ביצוע שורה ארוכה של עבירות מין שבוצעו במהלך קשר דרך רשת האינטרנט. הנאשם הודה בעובדות והורשע בעבירות שיוחסו לו בכתב אישום מתוקן אשר הוגש במסגרת הסדר טיעון. כתב האישום המתוקן נושא חמישה-עשר אישומים כמפורט להלן. כתב האישום כולל אמירות מיניות בוטות, חלקן יובא להלן כלשונן, חרף אי הנוחות מקריאת אמירות אלו, וזאת על מנת לעמוד על טיב המעשים, אופיים והשלכותיהם.

האישום הראשון

עמוד 1



3. הנאשם פתח מספר חשבונות פיקטיביים ברשתות חברתיות, אתרי הכרויות ויישומונים נוספים בהם: 'פייסבוק' (חמישה חשבונות), 'אינסטגרם' (שלושה חשבונות), 'סקייפ' (חשבון אחד), 'Camsurf' (חשבון אחד). שמות החשבונות המזויפים כללו צירופי שמות כגון: "dina.kalfon", "3dina.jhones", "דניאלה דינה כלפון", "דניאלה כלפון", "דינה כלפון", "Dina.Jhones", "danielakalfon", "Dina.jhones39" אליהם העלה הנאשם תמונות של נערות צעירות שמצא ברשת האינטרנט, אליהן התחזה (להלן: "**החשבונות**"). הנאשם עשה שימוש בחשבונות במספר רב של הזדמנויות, כמפורט ביתר האישומים, פנה באמצעותם אל 27 צעירים (להלן: "**המתלוננים**") תוך שהתחזה לדמות בשם "דינה". שלח למתלוננים תמונות ששמר במחשבו ותמונות מיניות אשר לגביהן יצר מצג שווא כי "דינה" מופיעה בהן ושיתף את המתלוננים בפרטים כוזבים אודות הדמות שגילם. כל זה נעשה בכדי לרכוש את אמונם ולזכות בשיתוף פעולתם. במהלך ההתקשרות עם המתלוננים, ניסה הנאשם (ובמקרים רבים הצליח) להניעם לקיים עמו שיחות וידאו ב'סקייפ' כשהם מבצעים בגופם מעשים מיניים, לצורך גירוי וסיפוק המיני. להשלמת המרמה כתב הנאשם למתלוננים, כי אין לו מצלמה בטלפון או במחשב.

במעשיו אלה אחסן הנאשם במחשב מידע כוזב והעביר לאחרים מידע כוזב במחשב שיש בו להטעות בהתאם למטרות השימוש בו והורשע בעבירת **מידע כוזב או פלט כוזב (ריבוי עבירות)** לפי סעיף 3(א)(1) לחוק המחשבים, תשנ"ה-1995.

האישום השני

4. ביום 25.7.2018 יצר הנאשם קשר ברשת האינטרנט עם א', יליד 2000 (להלן: "א'") וביום 20.2.2019 קיימו השניים שיחת וידאו ב'סקייפ' במהלכה א' ביצע מעשה אונן בעוד שהנאשם צופה בו וכותב לו בשם "דינה": **"אני מאוננת עליך", "רוצה לזיין אותי מקדימה או מאחורה"**. במהלך השיחה הנאשם שלח ל-א' תמונות מיניות של "דינה" כביכול. למחרת היום קיימו הנאשם ו-א' שיחה נוספת במהלכה התפשט א' ובהנחיית הנאשם ביצע מעשה אונן לפני המצלמה עד שהגיע לפורקן בעוד שהנאשם צופה בו וכותב לו בשם "דינה": **"אם אתה לא מחרמן אותי עכשיו אנחנו גמרנו", "שתוק ותחרמן אותי"**. בשיחה נוספת עם א' כעבור חודשיים הביע הנאשם מורת רוח מהתדירות הנמוכה של שיחות הווידאו והתקיימה שיחת וידאו נוספת במהלכה א' התפשט ובהנחיית הנאשם החדיר שתי אצבעות לפי טבעתו לפני המצלמה תוך שהנאשם צופה ומעודד את א' להמשיך במעשה בכתבו לו: **"שחק בחריץ למטה", "תרים רגל", "מתחת לביצים", "אני רוצה שתחשוב עלי ותחדיר לעצמך", "תחדיר ותוציא כמו זיון", "תגדיל את החריץ שלך", "עכשיו אתה לא בתול תחת", ועוד.**



בשיחת וידאו נוספת כעבור יומיים, ביצע א' מעשה אונן מול המצלמה בעוד שהנאשם צופה וכותב לו: **"תגיד דינה בחרמנות", "תמשיך לאונן חזק"**. כמו כן הנאשם שלח ל-א' תמונות מיניות של נערה שכביכול היא "דינה".

במעשיו אלה גרם הנאשם ל-א' לבצע בעצמו מעשה סדום בהחדרת אצבעותיו לפי טבעתו, ולבצע בעצמו מעשים מגונים במספר רב של הזדמנויות, בנסיבות של הסכמה שהושגה במרמה לגבי מיהות העושה, כל זאת לשם גירוי, ביזוי או סיפוק מיניים, והורשע בעבירות:

גרם מעשה סדום בהסכמה שהושגה במרמה לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(2) יחד עם סעיף 350 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **"החוק"** או **"חוק העונשין"**).

גרם מעשה מגונה בהסכמה שהושגה במרמה (ריבוי עבירות) לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(2) יחד עם סעיף 350 לחוק.

האישום השלישי

5. הנאשם יצר קשר ברשת האינטרנט עם ב', יליד 1995 (להלן: **"ב"**) ובמספר מועדים בחודש יוני 2018 שלח הנאשם ל-ב' תמונות מיניות של בחורה צעירה במצג שווא כי היא "דינה". הנאשם כתב ל-ב' תחת זהותה הבדויה של "דינה" כי שיחות וידאו מיניות עדיפות על פני צפייה בתכנים פורנוגרפיים, ובהאמינו כי הוא מתכתב עם "דינה", קיים ב' שיחות וידאו רבות בעלות אופי מיני. במהלך השיחות ביקש הנאשם כי ב' יספור לאחור מ-10 עד 1 לפני שיגיע לפורקן. בשיחה ביום 13.12.2018 הנחה הנאשם את ב' לפשוט את בגדיו בזה אחר זה מול המצלמה, וכתב לו: **"סעמק הייתי מתה לרכב על הזין שלך עכשיו", "תגנח לי מאמי שלי", "תלקק לי את הפטמות", "אני מתפשטת רגע", "ושולחת לך"** (זאת רק כדי לחזק את דמותו הפיקטיבית). במהלך המחצית הראשונה של שנת 2019 קיים הנאשם שיחות וידאו מיניות נוספות עם ב', במהלכן ב' ביצע מעשה אונן מול המצלמה עד כדי פורקן בעוד הנאשם צופה בו וכותב לו: **"אני מתה שתחדיר לי את הענק שלך", "איך אני רוצה שתזיין אותי", "תחדיר לעצמך אצבע למטה", "בחרץ של הזין", "כמו זיון", "אוהב להחדיר?", ועוד**. כתוצאה מדברי העידוד של הנאשם ועל רקע מצגי השווא, ב' החדיר את קצה אצבעו לתוך פי טבעתו בעוד הנאשם צופה בו.

במעשיו האמורים ניסה הנאשם לגרום ל-ב' לבצע בעצמו מעשה סדום וגרם ל-ב' לבצע בעצמו מעשים מגונים במספר רב של הזדמנויות, בנסיבות של הסכמה שהושגה במרמה לגבי מיהות העושה, כל זאת לשם גירוי, ביזוי או סיפוק מיניים, והורשע בעבירות:



ניסיון לגרם מעשה סדום בהסכמה שהושגה במרמה לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(2) יחד עם סעיפים 350 ו-25 לחוק העונשין.

גרם מעשה מגונה בהסכמה שהושגה במרמה (ריבוי עבירות) לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(2) יחד עם סעיף 350 לחוק.

האישום הרביעי

6. במהלך שנת 2018, או בסמוך לכך, יצר הנאשם קשר ברשת האינטרנט עם ג', יליד 2001 (להלן: "ג'"), ושלח ל-ג' תמונות במצג שווא כי "דינה" מופיעה בהן. כתוצאה מהמצגים ולבקשתו של הנאשם, ג' צילם עצמו בעירום ושלח את התמונות לנאשם. בהמשך שלח הנאשם ל-ג' סרטון הכולל יחסי מין בין גבר ושתי נשים. הנאשם מסר ל-ג' כי בסרטון נראים "דינה", חברה וחברתה. בהמשך, בשיחות וידאו בהן גילם הנאשם בכזב את דמותה של "דינה", הנחה הנאשם את ג' לגעת באיבר מינו ולאונן, וכתוצאה ממצגי השווא, ביצע ג' מעשה אונן מול המצלמה בעוד הנאשם צופה בו. במהלך שיחות הווידאו ביקש הנאשם כי ג' יחדיר את אצבעותיו לפי טבעתו אך ג' סרב ובתגובה הנאשם כעס עליו. בהמשך גילה ג' כי הסרטון ששלח לו הנאשם אינו אלא סרטון פורנוגרפי שהתפרסם ברשת האינטרנט וקטע את הקשר. לאחר זמן מה פנה ג' אל הנאשם, בהאמינו כי הוא מתכתב עם "דינה", כדי לדעת מדוע שיקר לו, אך הנאשם לא השיב.

במעשיו האמורים ניסה הנאשם לגרום ל-ג' לבצע בעצמו מעשה סדום וגרם ל-ג' לבצע בעצמו מעשים מגונים במספר הזדמנויות, בנסיבות של הסכמה שהושגה במרמה לגבי מיהות העושה, כל זאת לשם גירוי, ביזוי או סיפוק מיניים, והורשע בעבירות:

ניסיון לגרם מעשה סדום בהסכמה שהושגה במרמה לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(2) יחד עם סעיפים 350 ו-25 לחוק העונשין.

גרם מעשה מגונה בהסכמה שהושגה במרמה (ריבוי עבירות) לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(2) יחד עם סעיף 350 לחוק.

האישום החמישי

7. ביום 17.2.2019 יצר הנאשם קשר עם ד', יליד 1998 (להלן: "ד'") ושלח לו צילומי בחורה ערומה שהיא כביכול "דינה". לאחר חילופי תמונות ביקש הנאשם לקיים שיחת וידאו שאם לא כן הודיע כי ינתק את הקשר.



ביום 22.2.2019 התקיימה בין הנאשם ו-ד' שיחת וידאו במהלכה ביצע ד' מעשה אונן עד שהגיע לפורקן מול המצלמה. בסיום השיחה כתב הנאשם ל-ד': **"תודה מאמי שזרמת איתי"** ו-ד' השיב: **"אני מניח שאני צריך להודות לך"**, **"עזרת לי להתגבר על הבושה ממש כאילו"**. בשיחת וידאו נוספת שהתקיימה לאחר מספר ימים הנחה הנאשם את ד' לבצע בעצמו מעשים מגונים וכתב לו בין היתר: **"אני רוצה שתדמיין אותי שוכבת על המיטה ואתה מעליי"**, **"אני רוצה שתלך אחורה קדימה עם הגוף כמו זין"**. במהלך שיחת הווידאו כתב הנאשם בכזב כי "דינה" נוגעת בעצמה ומגיעה לפורקן מיני, ו-ד' הגיע לפורקן מיני. בשיחות וידאו נוספות ביצע ד' מעשי אונן והגיע לסיפוק בעוד הנאשם צופה בו. לאחר שהתעורר חשדו של ד' כי הפרופיל של "דינה" מזויף, החליט לסיים את הקשר.

במעשיו המתוארים גרם הנאשם ל-ד' לבצע בעצמו מעשים מגונים בארבע הזדמנויות, בנסיבות של הסכמה שהושגה במרמה לגבי מיהות העושה, כל זאת לשם גירוי, ביזוי או סיפוק מיניים, והורשע בעבירת **גרם מעשה מגונה בהסכמה שהושגה במרמה (ריבוי עבירות)** לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(2) יחד עם סעיף 350 לחוק העונשין.

האישום השישי

8. בחודש יולי 2018 יצר הנאשם קשר עם ה', יליד 1998 (להלן: "ה'"), ובעקבות הפצרות חוזרות ונשנות של הנאשם, קיימו השניים מספר שיחות וידאו מיניות במהלכן ה' הציג את פניו וגופו העירום מול המצלמה ונגע באיבר מינו, בהנחיית הנאשם, וביצע מעשי אונן בעוד הנאשם צופה.

במעשיו המתוארים גרם הנאשם ל-ה', במספר הזדמנויות, לבצע בעצמו מעשים מגונים בנסיבות של הסכמה שהושגה במרמה לגבי מיהות העושה, כל זאת לשם גירוי, ביזוי או סיפוק מיניים, והורשע בעבירת **גרם מעשה מגונה בהסכמה שהושגה במרמה (ריבוי עבירות)** לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(2) יחד עם סעיף 350 לחוק העונשין.

האישום השביעי

9. בשנת 2019 יצר הנאשם קשר עם ו', יליד 2003 (להלן: "ו'"), ולבקשתו של הנאשם צילם עצמו ו' בשתי הזדמנויות כשהוא עירום ומאונן בחדר השירותים בביתו, ושלח לנאשם את הסרטונים. הנאשם שמר את הסרטונים במחשבו. לבקשת הנאשם, ו' התקין במחשבו תוכנת 'סקייפ' והשניים קיימו שיחת וידאו אולם כאשר ו' הבחין כי רק הוא נראה לעיני הנאשם, כיסה את מצלמת הווידאו שלו וניתק את השיחה.



במעשיו המתוארים גרם הנאשם ל-ו' לבצע בעצמו מעשים מגונים בנסיבות של הסכמה שהושגה במרמה לגבי מיהות העושה, כל זאת לשם גירוי, ביזוי או סיפוק מיניים, והורשע בעבירת **גרם מעשה מגונה בהסכמה שהושגה במרמה** לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(2) יחד עם סעיף 350 לחוק העונשין.

האישום השמיני

10. בשנת 2019 יצר הנאשם קשר עם ז', יליד 19.6.2001 (להלן: "ז'"), ובמהלך שיחת וידאו שקיימו בה השתתף גם ח', חברו של ז' (להלן: "ח'"), ביקש מהם הנאשם לפשוט חולצה ולהראות לו את איבר מינם. כדי לשכנעם שלח להם הנאשם תמונה מינית ומסר בכזב כי זו "דינה". בעקבות בקשת הנאשם ומצג השווא לעיל, ח' התפשט והצטלם בעירום. בהמשך, קיימו הנאשם ו-ז' שתי שיחות וידאו נוספות במהלך הצטלם ז' עירום כשהוא מבצע מעשה אונן בעוד הנאשם צופה במעשים. במועדים נוספים פנה הנאשם אל ז' ואל ח' באמצעות חשבון האינסטגרם הפיקטיבי, אך הם לא השיבו לפנייתו.

במעשיו המתוארים גרם הנאשם ל-ז' לבצע בעצמו, במספר הזדמנויות, מעשים מגונים, וגרם ל-ח' לבצע בעצמו מעשה מגונה, בנסיבות של הסכמה שהושגה במרמה לגבי מיהות העושה, כל זאת לשם גירוי, ביזוי או סיפוק מיניים, והורשע בעבירת **גרם מעשה מגונה בהסכמה שהושגה במרמה (ריבוי עבירות)** לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(2) יחד עם סעיף 350 לחוק העונשין.

האישום התשיעי

11. בחודש אוקטובר 2018 או בסמוך לכך, יצר הנאשם קשר עם ט', יליד 2002 (להלן: "ט'"). לאחר ש-ט' שאל את הנאשם למה "דינה" לדבר עם נער מבית שמש "שאת יכולה לזיין את כל הקולג'", השיב הנאשם תחת זהותה הבדויה של "דינה" כי "אני לא רוצה סקס עם לא יהודים". במועד כלשהוא שלח הנאשם ל-ט' סרטון של בחורה צעירה, כביכול "דינה", נוגעת באיבר מינה. כתוצאה ממצג השווא, בסוברו כי הוא מתכתב עם "דינה", צילם עצמו ט' בעירום מלא ושלח את התמונות לנאשם, וצילם עצמו מבצע מעשה אונן ושלח את הסרטון לנאשם. לאחר שהתעורר חשדו של ט' כי הפרופיל של "דינה" מזויף, הפסיק את הקשר.

במעשיו המתוארים גרם הנאשם ל-ט' לבצע בעצמו מעשים מגונים בנסיבות של הסכמה שהושגה במרמה לגבי מיהות העושה, כל זאת לשם גירוי, ביזוי או סיפוק מיניים, והורשע בעבירת **גרם מעשה מגונה בהסכמה שהושגה במרמה** לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(2) יחד עם סעיף 350 לחוק העונשין.

האישום העשירי



12. ביום 20.4.2019, לאחר שיצר הנאשם קשר עם י', יליד 1999 (להלן: "י'") קודם לכן, ביקש הנאשם, תחת זהותו הבדויה, כי י' ישלח לו תמונה. לאחר שהנאשם החמיא לו באופן מיני וביקש תמונות נוספות, הנאשם גם שלח ל-י' תמונות מיניות של נשים בעירום חלקי תוך מצג שווא כי "דינה" מופיעה בהן. בהמשך קיימו שיחת וידאו במהלכה הצטלם י' בעירום בעודו מבצע מעשה אונן עד לפורקן מיני, תוך שהנאשם צופה וכותב לו בין היתר: **"אני עם אצבעות למטה", "תשפריץ על הפטמות שלי"**. למחרת היום כתב י' לנאשם כי נהנה משיחת הווידאו אך מרגיש לא שלם עמה וקצת לא נעים עם עצמו וכי הקשר בצורה זו פחות מתאים עכשיו וכי ישמח להמשיך להתכתב ולהתעדכן. הנאשם השיב: **"חווית? ככה אתה קורא לזה", "איזה מניאק"**. בהמשך הנאשם ניסה לחדש את הקשר עם י' ללא הצלחה.

במעשיו המתוארים גרם הנאשם ל-י' לבצע בעצמו מעשה מגונה בנסיבות של הסכמה שהושגה במרמה לגבי מיהות העושה, כל זאת לשם גירוי, ביזוי או סיפוק מיניים, והורשע בעבירת **גרם מעשה מגונה בהסכמה שהושגה במרמה** לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(2) יחד עם סעיף 350 לחוק העונשין.

האישום האחד-עשר

13. בחודש אפריל 2019, או בסמוך לכך, יצר הנאשם קשר עם יא', יליד 2002 (להלן: "יא'") והחל לשלוח לו הודעות בנושאים מיניים תחת הזהות הבדויה של "דינה", לדוגמה כי היא "בתקופת יובש". ביום 8.4.2019 הציע הנאשם ל-יא' לקיים שיחת וידאו מינית אך יא' הסתייג נוכח חוסר האפשרות לראות או לשמוע את הצד השני. בהמשך הציע יא' לקיים שיחת "סקסטינג" (התכתבויות מיניות) חלף שיחת וידאו, והנאשם מאן. למחרת פנה הנאשם אל יא' ולאחר דין ודברים הציע כי הוא ישלח ל-יא' תמונות ואילו יא' יופיע בשיחת הווידאו. הנאשם פיתה את יא' בדרכים מניפולטיביות בכותבו: **"עד שאתה לא משפריץ אני לא עוזבת"** ו-יא' נעתר לקיום שיחת וידאו מינית בעוד כחצי שעה. הנאשם השיב: **"חסר לך אם תבאס אותי שוב"**. לפני קיום השיחה ביקש יא' לשמוע את הקול של דינה והנאשם השיב: **"אתה יודע מה? פשוט תשכח מזה"**. לבסוף נעתר יא' וקיים שיחת וידאו עם הנאשם במהלכה, לפי הנחיית הנאשם, ובהאמינו כי הוא מתכתב עם "דינה", התפשט יא' מרח זולין על איבר מינו וביצע מעשה אונן עד שהגיע לפורקן מיני. בסיום השיחה כתב יא' לנאשם וביקש הוכחה כי "דינה" לא שמרה דבר משיחת הווידאו שקיימו, ציין כי: **"אני באמת מת מפחד כרגע", "בבקשה", "תעזרי לי פה"**, אך הנאשם הביע עלבון מחוסר האמון שהפגין כלפיו יא'. יא' לא השיב עוד לפניו הנאשם אליו באינסטגרם.

במעשיו המתוארים גרם הנאשם ל-יא' לבצע בעצמו מעשה מגונה בנסיבות של הסכמה שהושגה במרמה לגבי מיהות העושה, כל זאת לשם גירוי, ביזוי או סיפוק מיניים, והורשע בעבירת **גרם מעשה מגונה בהסכמה שהושגה במרמה**



לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(2) יחד עם סעיף 350 לחוק העונשין.

האישום השנים-עשר

14. בשנת 2018 יצר הנאשם קשר עם יב', יליד 2002 (להלן: "יב"). יב' שלח לנאשם תמונת פנים והנאשם שלח ליב' תמונה כוזבת של "דינה" וביקש ממנו להתקין תוכנת 'סקייפ'. יב' צילם עצמו בעירום מספר פעמים ושלח את התמונות לנאשם בהאמינו כי הוא שולח את התמונות אל "דינה". במהלך שיחת הווידאו שנשאה אופי מיני, ביצע יב' מעשה אונן והפסיק את השיחה כשהבחין כי בצדו של הנאשם לא הופעלה מצלמה. יב' לא הסכים לשוחח עוד עם הנאשם כל עוד לא יראה אותו בשיחת הווידאו והקשר ביניהם הסתיים.

במהלך חודש דצמבר 2018 לערך יצר הנאשם קשר עם יג', יליד 2002 (להלן: "יג"). יג' צילם עצמו בעירום פעמיים ושלח את התמונות לנאשם בהאמינו כי הוא שולח את התמונות אל "דינה". במהלך שיחת הווידאו שקיימו בהמשך, לבקשת הנאשם ביצע יב' מעשה אונן מול המצלמה. בשלב מסוים חשד יג' כי מדובר בחשבון מזויף וחסם את חשבוננו של הנאשם.

בשנת 2018 נוצר קשר בין הנאשם ו-טו', יליד 2002 (להלן: "טו"). במהלך שיחת היכרות בין הנאשם ו-טו' מסר הנאשם תחת הזהות "דינה" כי היא בת 23 ואילו טו' ציין כי הוא בן 20. הנאשם ציין כי לו מצלמה אך הוא יכול לשלוח תמונות של "דינה" במהלך שיחת וידאו ובעקבות מצג שווא זה ובהאמינו כי הוא מתכתב עם "דינה" קיים טו' מספר שיחות וידאו עם הנאשם ובמהלך כשתיים מהן ביצע מעשה אונן מול המצלמה בעוד שהנאשם צופה במעשיו עד שהגיע לכדי פורקן מיני.

בשנת 2018 יצר הנאשם קשר עם טז', יליד 2001 (להלן: "טו"). הנאשם הסביר ל-טז', תחת זהותה הבדויה של "דינה" כי אין ברשותו מצלמה. במהלך שיחת הווידאו ביקש הנאשם כי טז' יאונן בפניו וכך עשה טז' עד שהגיע לפורקן, בהאמינו כי הוא משוחח עם נערה בשם "דינה".

במעשיו המתוארים גרם הנאשם ליב', יג', טו' ו-טז' לבצע בעצמם מעשה מגונה בנסיבות של הסכמה שהושגה במרמה לגבי מיהות העושה, כל זאת לשם גירוי, ביזוי או סיפוק מיניים, והורשע בעבירת **גרם מעשה מגונה בהסכמה שהושגה במרמה (ריבוי עבירות)** לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(2) יחד עם סעיף 350 לחוק העונשין.

האישום השלושה-עשר



15. במהלך חודש מרץ 2019 לערך יצר הנאשם קשר עם יד', יליד 2002 (להלן: "יד'") ובמהלך שיחת וידאו שקיימו הנחה הנאשם את יד' להתפשט וצפה בגופו העירום של יד'. בהמשך, בעקבות פניות חוזרות ונשנות מצדו של הנאשם חשד יד' כי מדובר בחשבון מזויף והפסיק את הקשר עם הנאשם.

במעשיו המתוארים גרם הנאשם ל-יד' לבצע בעצמו מעשים מגונים בנסיבות של הסכמה שהושגה במרמה לגבי מיהות העושה, כל זאת לשם גירוי, ביזוי או סיפוק מיניים, והורשע בעבירת **גרם מעשה מגונה בהסכמה שהושגה במרמה** לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(2) יחד עם סעיף 350 לחוק העונשין.

האישום הארבעה-עשר

16. עובר לחודש מרץ 2019 יצר הנאשם קשר עם יז', יליד 1995 (להלן: "יז'"). ביום 2.3.2019 פנה יז' אל חשבון הסקייפ של הנאשם בהאמינו כי החשבון שייך לבחורה בשם "דינה". במהלך ההתכתבות הציע הנאשם ל-יז' כי יקיימו שיחת וידאו מינית וכאשר יז' ביקש לקבל תמונה של "דינה", התנה זאת הנאשם בכך שיקיימו שיחת וידאו מינית. כתוצאה ממצג השווא, קיימו השניים שיחת וידאו במהלכה חשף יז' את איבר מינו מול המצלמה. סמוך לאחר מכן נפסקה ההתכתבות בין הנאשם ו-יז'.

במעשיו המתוארים גרם הנאשם ל-יז' לבצע בעצמו מעשה מגונה בנסיבות של הסכמה שהושגה במרמה לגבי מיהות העושה, כל זאת לשם גירוי, ביזוי או סיפוק מיניים, והורשע בעבירת **גרם מעשה מגונה בהסכמה שהושגה במרמה** לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(2) יחד עם סעיף 350 לחוק העונשין.

האישום החמישה-עשר

17. החל ממועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך חודש אפריל 2017 ועד ליום 11.5.2019 יצר הנאשם קשר עם 10 צעירים כמפורט להלן: יח' יליד 2002 (להלן: "יח'"), יט' יליד 1999, כ' יליד 2001 (להלן: "כ'"), כא' יליד 2002 (להלן: "כא'"), כב' יליד 2001, כג' יליד 2000 (להלן: "כג'"), כד' יליד 1999 (להלן: "כד'"), כה' יליד 2001, כו' יליד 2000, כז' יליד 2002 (להלן: "כז'"). במהלך ההתכתבויות ניסה הנאשם, תחת זהותה הבדויה של "דינה" או "דניאלה", לפתות את הצעירים האמורים להתכתב עמו, ובהמשך להצטלם עבורו בעירום מלא או חלקי ולבצע בעצמו מעשים מגונים. לצורך כך כתב הנאשם לצעירים, בין היתר, כך: ביום 6.5.2019 כתב הנאשם ל-יח' כי הוא מעונין בשיחות מיניות משום שאינו אוהב לצרוך תכנים פורנוגרפיים והוסיף **"אני סתם אוהבת להתחרמן קצת"**, **"אני פשוט בלי חבר וסקס כבר 3 שנים"**. ביום 12.4.2019 ביקש הנאשם מ-כ' להתקין 'סקייפ' כדי **"סתם לדבר והתחרמן קצת אם בא לך"**, לאחר ש-כ' סרב ביקש הנאשם כי כ' ישלח לו



תמונה ובתגובה כ' צילם עצמו ללא חולצה ושלח את התמונה לנאשם, ושאל את הנאשם: "אמרת שאין לך מצלמה אז לא הבנתי מה יוצא לי מזה אם כבר אני נכנס לזה", "מקווה שאת לא מנצלת אותי". בתגובה השיב הנאשם: "לא מבינה את זה", "למה אתה כזה מניאק?", "להאשים אותי שאני מנצלת אותך?!", "אתה לא מתבייש?". במועד אחר ניסה הנאשם לשכנע את כ' לקיים עמו שיחת וידאו מינית בכותבו, ביו היתר: "ואני ישלח תמונות מחרמנות ונגמור ביחד". לאחר ש-כ' חשף את פלג גופו העליון במהלך שיחת וידאו עם הנאשם, ביקש כ' לקבל תמונות של "דינה" כפי שהובטח, אך הנאשם סרב בכותבו: "אתה לא הראית כלום", "וגם שהראת זזת המון שנתקע", "חלאס עם המשחקים". ביום 27.4.2019 כתב הנאשם ל-כ': "שמע לפעמים גם חרמנית... זה לא רק לדבר", "מחפשת מישהו שזורם, שאפשר לדבר איתו על הכל וגם קצת להתחרמן". ביום 6.5.2019 כתב כ' לנאשם אודות חשדותיו כי חשבונה של "דינה" מזויף והנאשם השיב: "אתה לא מאמין לי אז תתקדם אבל שלא תעיז להאשים אותי". במועד אחר קיים הנאשם שיחת וידאו עם כ' וביקש כי כ' יפשוט את חולצתו ויחשוף בפניו את איבר מינו תוך שהבטיח כי ישלח בתמורה תמונות של "דינה". כתוצאה ממצג השווא, כ' פשט את חולצתו אך נבהל וסיים את השיחה.

בהתאם למעשים האמורים הורשע הנאשם בעבירת ניסיון לגרם מעשה מגונה בהסכמה שהושגה במרמה (ריבוי עבירות) לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(2) יחד עם סעיפים 350 ו-25 לחוק העונשין.

גזירת העונש:

ראיות וטיעונים לעונש

ראיות מטעם ההגנה

18. כפי שיפורט להלן במסגרת הטיעונים לעונש, ההגנה הגישה מסמכי הוצאה לפועל והליך פש"ר בעניין חובות הורי הנאשם, מסמכים רפואיים בעניין הוריו ואחיו ותלוש שכר של הנאשם לחודש ספטמבר 2020 עבור משרה חלקית.

הטיעונים לעונש

טיעוני התביעה

19. באת כח המאשימה סקרה את עובדות כתב האישום אשר תוקן בעקבות הליך גישור בין הצדדים. מסכת המעשים המיוחסת לנאשם, בן 33 ללא עבר פלילי, כוללת עבירות מין חמורות שבוצעו כלפי 27 צעירים במשך

עמוד 10



למעלה משנתיים ברשת האינטרנט. הנאשם התחזה לצעירה המתגוררת בחוץ-לארץ ומחפשת קשר, באמצעות פרופיל כוזב ברשתות החברתיות ושימוש בתמונות שדלה מרשת האינטרנט, במטרה ליצור קשר עם צעירים ולפתות אותם במרמה לקיים עמו שיחות וידאו בעודם מבצעים בגופם מעשים מיניים לצורך גירוי וסיפוקו. הנאשם גרם ל-17 מתלוננים, ובהם 12 קטינים בגילאי 15-17, לשלוח לו תמונות מיניות, לקיים שיחות וידאו ב'סקייפ' שבחלקן צילמו עצמם, בהדרכתו. הנאשם גם פנה ל-10 צעירים נוספים בגילאי 15-20 בהצעות בעלות אופי מיני, אולם ההצעות לא הבשילו עקב חוסר שיתוף פעולה. באישום האחרון הנאשם ניסה ליצור קשר עם 17 צעירים נוספים ללא הצלחה. הנאשם הסביר תמיד כי המצלמה שלו מקולקלת או נקט באמתלות שונות לצורך חוסר הפעלת מצלמה מצדו.

20. במסגרת טיעוניה התייחסה באת כח המאשימה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם - זכות האדם על גופו, זכותו להחליט מה יעשה בגופו ועם מי, זכות האדם לכבוד ולפרטיות, וביתר שאת, כשמדובר באותם קרובות שהם קטינים, הנתונים להשפעה ופיתויים. הנאשם בנה מערך שלם של פרופילים, תמונות, איתור צעירים בבחינת "טרף קל" שאת אמונם ניצל בדרכי מרמה ותמרון. הגם שהנאשם לא הפעיל אלימות או איומים, קיים תפקיד חשוב ליסוד המרמה בעבירות שביצע ולא בכדי. החוק כולל סעיף המתייחס לעבירות מין במרמה. אין להתעלם מתגובות הקטינים והצעירים אשר גילו כי מולם לא היתה בחורה אלא גבר, מה שמעורר שאופן טבעי שאלות לגבי מיניותם או כיצד נפלו בפח. באשר למידת הפגיעה הוגש תצהיר נפגע העבירה באישום השלישי, ממנו עולה תחושת הבושה, קשיי התמודדות ושיתוף המשפחה. בהקשר זה ציינה באת כח המאשימה כי העובדה שקיים בפני בית המשפט תסקיר נפגע יחיד, הפסיקה הכירה בנזקים הנגרמים כתוצאה מביצוע עבירות אלה. החומרה נובעת, בין היתר, מהעובדה שהקרבות שוהים בביתם, מקום מבטחם, כפי שבוצע בכל אחד מהאישומים, בהם שהו הנפגעים בחדר השינה, במקלחת או בשירותים, במצב אינטימי. ביחס לנסיבות ביצוע העבירה, התובעת עמדה על משכם ועל מספרם של המתלוננים בעוד הנאשם אינו מבין את חומרת מעשיו, אינו חש בושה ואינו חדל ממעשיו עד ליום מעצרו.

21. באשר למדיניות הענישה, הוגשה אסופת פסיקה. המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש נפרד לכל אירוע כעומד בפני עצמו, היות ומדובר באישומים שונים ובקרבות שונים שכל אחד מהם עולם ומלואו, אף אם ניתן למצוא ביניהם קווי דמיון (ע"פ 319/17 פלוני נ' מדינת ישראל). עוד הפנתה התובעת לע"פ 6703/13 ניסים כהן נ' מדינת ישראל, וציינה כי אינדיקציה נוספת להחמרה בענישה היא סעיף 355 לחוק העונשין הקובע עונש מזערי בגין ביצוע העבירות ומשקף את כוונת המחוקק להגביר את משקל הערכים המוגנים. התובעת הוסיפה כי בתי המשפט נקטו תחילה בקו ענישה מתון נוכח החובה לשקול שיקולי הדרגתיות בענישה והפנתה ל- ע"פ 707/14 פלוני נ' מדינת ישראל. ב-תפ"ח (חי') 378-12-17 מדינת ישראל נ' שרלי ביטון



(22.5.2019) בו נגזרו 8 שנות מאסר על הנאשם שביצע עבירות מין בקטינות מתחת לגיל 14 דרך רשת האינטרנט ונקבע עוד כי התופעה הופכת לנפוצה ולכן אין מקום לשיקולי הדרגתיות עתה. על פי הפסיקה, העבירות המבוצעות במרחב הווירטואלי אינן פחותות בחומרתן מאלה המבוצעות במרחב הרגיל. (לאחר מועד הדיון נדחה ערעור נאשם זה במסגרת ע"פ 4629/19 פלוני נ' מדינת ישראל (19.11.2020) - הח"מ). בעניין עפ"ג (מרכז) 45141-03-20 מדינת ישראל נ' עידן ברק (7.9.2020) הודה נאשם שהנו רופא, בביצוע עבירות מין בקטינים, בית המשפט קבע מתחמי ענישה לאותו אירוע, בין שהוא פיזי או וירטואלי, בין 18 - 36 חודשי מאסר ביחס למעשי סדום בקטין שטרם מלאו לו 14 שנים, וביחס לניסיון לגרם מעשה מגונה ברשת האינטרנט נקבעו מתחמי ענישה בין 8 - 18 חודשי מאסר.

באת כח המאשימה הדגישה כי מדובר בתופעה בזוויה, מדאיגה, ההולכת ומחריפה על כן עמדת המאשימה כי נוכח כמות העבירות וחומרתן, "קהל היעד" של הנפגעים, אף שהעבירות מבוצעות ללא מגע בין העברין והקרבתן, יש צורך ממשי בהחמרה בענישה, כך נפסק גם ב-ע"פ 3792/18 פלוני נ' מדינת ישראל (11.11.2018).

22. לצורך קביעת מתחמי הענישה הוצעו על ידי התביעה המתחמים הבאים -
- באישום הראשון: 3 - 9 חודשי מאסר.
 - באישום השני: 24 - 48 חודשי מאסר.
 - באישומים 3 - 4: 20 - 40 חודשי מאסר.
 - באישומים 5 - 14: 15 - 30 חודשי מאסר.
 - באישום האחרון: מתחם של: 12 - 24 חודשי מאסר.

על פי סמכותו מתוקף סעיף 40(ב) רשאי בית המשפט להטיל עונש כולל. נוכח קיומם של אישומים הנושאים בחובם חומרה יתרה, אף אם בית המשפט יערוך חפיפה, המאשימה סבורה כי על מתחם העונש הכולל להיות בטווח של 6-9 שנות מאסר.

מיקום עונשו של הנאשם בתחתית המתחם מגלם את האינטרס השיקומי.

בנוגע לפיצויים, המאשימה סבורה כי יש להעניק פיצוי בכל אישום של מעשה סדום בגובה 20,000 ₪ וביתר העבירות בטווח של 8,000 - 10,000 ₪ לכל גרם מעשה.

בהתאם לנהלים ביחס לעבירות מין, התביעה מבקשת להורות על השמדת התפוסים, כונן גיבוי ושני מחשבים ניידים, ששימשו לביצוע העבירות.

טיעוני ההגנה



23. באת כח הנאשם טענה לעונש ונעתרנו לבקשתה להגשת טיעוניה הכתובים ופסיקה בכתב. בפתח טיעונה בפנינו ציינה הסנגורית כי אינה מפחיתה מחומרת העבירות שביצע הנאשם, עם זאת התיק אינו בנוי על עבירות שבוצעו בקטינים. מדובר בעשרה בני 17 וביתר המקרים על גילאים 18 - 24. ביחס לאישום האחרון, תיקנה הסנגורית את באת כח המאשימה, מדובר על 10 ניסיונות נוספים ולא 17, כאשר בסך הכל ישנם 27 מתלוננים. הצהרת הנפגע היחידה שהוגשה מלמדת על "פן חיובי" נוכח הפסקת הטיפול הפסיכולוגי כחודש לאחר המקרה וניתן ללמוד על פגיעה שהיא ברף הנמוך, המבטאת חשש מכניסה לקשר זוגי בתוך החברה הדתית לאור תחושות אכזבה ועלבון בעקבות המקרה. ביחס לערך המוגן, ההגנה תמימת דעים עם התביעה, מדובר בהגנה על כבודו וגופו של האדם. מידת הפגיעה בערך החברתי נמוכה בשל מאחר שהעבירות בוצעו "בהסכמה" ו-"במרחב האינטרנטי" וקיים פער משמעותי בחומרה לעומת עבירות המבוצעות פנים אל פנים עם פגיעה פיזית אמיתית על ידי אחר ויש בפסיקה גם שיקולים לקולא. הנאשם לא ניסה ליזום מפגש או מגע של ממש, לא נפתחה מצלמה מצדו וברוב המקרים מסרו קרבנות העבירה כי חשדו שמדובר בפרופיל שיקרי וניתקו את הקשר, כאשר מי שהמשיך הטיל ספק לגבי זהות הצד שמולו.

24. ההגנה עתרה לקביעת מתחם אחד בטווח שבין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל בגין מכלול כתב האישום ולא עונשים נפרדים בגין כל אישום או אירוע מאחר שמדובר בסדרת עבירות דומות בנסיבותיהן ומאותו סוג (בטיעונים שהוגשו בכתב עתרה ההגנה לעונש בטווח של מאסר על תנאי עד ל-18 חודשי מאסר בפועל). באשר למדיניות הענישה, הוגשה אסופת פסיקה אשר לשיטת ההגנה מדובר במקרים הדומים למקרה הנוכחי ביחס לסעיפי האישום או למרחב האינטרנטי ובכולם נקבע עונש כולל ביחס לכל האישומים. ב-רע"פ 1201/12 **יוסף קטיעי נ' מדינת ישראל** (9.1.2014) שנדון יחד עם רע"פ 7589/12 **אלון מאיר נ' מדינת ישראל** (9.1.2014), נדונו עבירות מין כלפי קטינות שכללו ניסיון לממש "פנטזיות" על ידי קביעת פגישה עם הקרבנות, ועל שני הנאשמים הוטלו עבודות שירות. ב-עפ"ג (חי') 56465-11-13 **מדינת ישראל נ' פלונית** (26.2.2014) נדחה ערעור המדינה על קולת עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לאחר הרשעה בעבירות מין פולשניות של מורה בתלמידתה, בהתחשב בנסיבות לקולא כגון אורח חיים נורמטיבי ללא עבר פלילי. ב-רע"פ 3804/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (10.5.2016) שלח הנאשם למתלוננת סרטונים המכילים תכנים מיניים וביקש ממנה שתצלם את עצמה מחדירה חפצים שונים לאיבר מינה וישבנה וביקש שתאונן בפניו באמצעות שיחת וידאו בסקייפ, והמתלוננת נעתרה לבקשותיו. לאחר שעניינו הופרד משני נאשמים נוספים בעקבות הסדר טיעון שנחתם עמו, נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל. במקרה של עפ"ג (חי') 14738-03-10 **מדינת ישראל נ' יצחק קאופמן** (1.7.2010) שכלל 182 מקריהתקשרויות בפרק זמן של כשבועיים, בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם מ-12 חודשי מאסר בפועל ל-24 חודשי מאסר



בפועל. הפסיקה שהוגשה כוללת מקרים בהם נגזרו 6 - 9 חודשי מאסר וריבוי מקרים שבהם הוטל מאסר בדרך של עבודות שירות. בהתייחס לעונש המזערי סבורה הסנגורית כי סעיף 40 לחוק, במסגרת תיקון 113 לחוק, לא הגדיר את היחס בין עונשי המינימום והמקסימום הקבועים לעבירות ובין מתחם העונש ההולם. מפנה ל-ע"פ 207/14 פלוני נ' **מדינת ישראל** (1.2.2015) במסגרתו נקבע כי העונשים המזעריים הקבועים בחוק מהווים מדד לחשיבות הערך הנפגע ולמידת הפגיעה בו ורק במקרים חריגים, בהם מתעוררים טעמים מיוחדים יש להקל עם הרף התחתון של המתחם.

25. הנאשם לקח אחריות, הודה במעשים המיוחסים לו, חסך זמן שיפוטי יקר ואת עדויות נפגעי העבירה. ההליך המשפטי והשלכותיו היוו גורם מרתיע עבור הנאשם כמתואר בתסקירים. ההגנה מבקשת לחרוג מהעונש המזערי לקולא, בהתאם לפסיקה שהוגשה ולמעצר בו שהה הנאשם, ובהתייחס להמלצת שירות המבחן, להטיל על הנאשם תשעה חודשי עבודות. ביחס לסיכויי השיקום מפנה לתסקירים ומתייחס לתסקיר מיום 31.8.2020 בעניין הזהות המינית הלא מגובשת של הנאשם ולהיעדר ההכרה בכך בזמן ביצוע העבירות. בהקשר זה הפנתה ההגנה גם לפסיקה שבמסגרתה חרג בית המשפט ממתחם הענישה לקולא (ע"פ 8690/15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.6.2015), ת"פ 5011/12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (22.4.2013), ת"פ 17006-10-14 **מדינת ישראל נ' זועבי** (19.7.2015), ת"פ 11764-07-16 **מדינת ישראל נ' טפירו** (לא פורסם). לסיכום מבקשת ההגנה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות.

דין והכרעה

אירוע אחד או מספר אירועים

26. העיקרון המנחה בענישה הנו עקרון ההלימה, דהיינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בשלב הראשון נבחן את התרחיש העובדתי שלפנינו לצורך קביעה האם מדובר ב"אירוע יחיד" או "בכמה אירועים". כאמור לעיל, המאשימה עתרה לקביעת מתחם נפרד לכל אירוע היות ומדובר באישומים ובקרבנות שונים ואילו ההגנה עתרה לקביעת מתחם עונש אחד. אכן, כעמדת המאשימה, נפסק כי כאשר מדובר באישומים שונים כלפי קורבנות שונים, יש לראות בכל אחד מהם אירוע בפני עצמו לצורך קביעת מתחמי ענישה נפרדים אף אם קיימים ביניהם קווי דמיון (ע"פ 319/17 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 8 (19.7.2018), ור' הדיון ב-ע"פ 1605/13 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פס' 15-18 (27.8.2014), יצוין כי מקרים אלה לא אירעו ברשת האינטרנט). עם זאת, נשאלת השאלה האם חרף היות



המעשים נפרדים, "זיקת הקשר" ביניהם תוביל לראייתם כ"אירוע" אחד במובנו של תיקון 113 לחוק, לרבות בפן של יעילות גזירת הדין (ר' פס' 6 - 7 לפסק דינה של כב' השופטת ד' ברק-ארז ב-ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). לכך יש להוסיף כי סיווג המעשים לאירועים נועד לצורך פונקציונאלי של קביעת מתחמי ענישה תוך השוואתם לענישה הנוגת בנסיבות דומות (שם, בפסק דינו של כב' השופט ע' פוגלמן). ערים אנו לכך כי ישנם גזרי דין בהם נקבעו מתחמים נפרדים לכל אישום או קטגוריות של אישומים, כאשר לבסוף נפסק עונש כולל לכל האירועים בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק. בענייננו המאשימה עתרה לקביעת מתחמים נפרדים כאשר לסיכום אף הציעה מתחם כולל של 6 - 9 שנות מאסר. באשר לשאלת כמות האירועים נפסק מפי כב' השופט צ' זילברטל ב-ע"פ 7470/15 ערן מלכה נ' מדינת ישראל, בפסקה 17 (15.6.2016):

"...יפים דבריו של המשנה לנשיאה א' רובינשטיין אשר נאמרו לאחרונה בהחלטתו בדנ"פ 2999/16 מזרחי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.5.2016), לפיהם: "דומני כי לשאלה אימתי עסקינן באירוע אחד ואימתי במספר אירועים, כאשר עסקינן בפרשה פלילית רבת היקף, לא תיתכן 'תשובת מחשב', והיא תלויה - גם בהגדרות המשוכללות ביותר - בנסיבות המקרה ובמבטו הכולל של בית המשפט על הפרשה. לשיקול הדעת נודע מקום מובהק, ובית המשפט ישקול אם צריך הוא להיכנס ל'פרטנות חשבונאית' או לקבוע שורה תחתונה ראויה" (פסקה כז). בין היתר מטעם זה נפסק כי לא בהכרח יידרש בית משפט זה בגדרו של ערעור לשאלה האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים, מה גם שבית המשפט רשאי לקבוע עונש כולל אחד לכל העבירות (שם, פסקה כו, והאסמכתאות הנזכרות בה). כאמור בגזר הדין, אמנם המדובר בשרשרת עבירות אשר חוט מקשר ביניהן, ועל פניו אפשר היה גם להגדירן כמקימות אירוע אחד לצורך קביעת מתחם לעונש. אולם, אין בכך לשלול מעיקרם אופני חלוקה אחרים והדבר נתון לשיקול דעתו של בית המשפט, אשר מצא לנכון לשים דגש על כמות העבירות הרבה בגין הורשע הנאשם, הימשכות התקופה שלאורכה נעברו העבירות, והיותם של צדדים בלתי תלויים מעורבים בכל מקרה ומקרה. החלוקה שנעשתה, המתבססת על סוגי העבירות שנעברו בכל אחד מהאישומים, היא סבירה, ואינה מחייבת התערבות ודיון. מכל מקום, הבחינה העיקרית בשלב הערעור היא בחינתו של העונש הסופי ולא בכל מקרה תתחייב התייחסות לכל רכיב ורכיב ממרכיבי שיקול הדעת הנוגעים למלאכת הענישה."

להשקפתנו, בנסיבות המעשים בתיק זה, קביעת מתחם אחד הולמת בענייננו נוכח מאפייניו אף שמדובר בקרבתו שונים שהפגיעה בהם אישית. הנאשם פתח חשבונות ויצר פרופילים פיקטיביים מבעוד מועד, המבוססים על דמותה של "דינה", עשה בהם שימוש באותה שיטה עבריינית תוך דפוס פעולה חוזר, דמיון יחסי במעשים וללא שוני מהותי ביניהם (הגם שמקצתם כוללים סעיפי אישום מחמירים יותר), כאשר הקשר עם כל הקרבתו בוצע כולו באמצעים



וירטואליים. משכך ניתן לראות בפעולותיו מסכת עבריינית אחת (השוו לניתוחו של כב' השופט ח' מלצר ב-ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 21 - 22 (4.12.2013), ע"פ 3023/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 10 - 11 (2.6.2015), ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל, פס' 13 - 25 (3.9.2015), דנ"פ 2999/16 מזרחי נ' מדינת ישראל (22.5.2016) הנזכר לעיל).

מתחם הענישה

27. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בעקרון המנחה, הוא כאמור עקרון ההלימה. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40ט לחוק.

הערך החברתי שנפגע

28. הערכים החברתיים בהם פגע הנאשם נובעים מעבירות המין שביצע בשילוב אופן ביצוען תוך התחזות והסתתרות בחסות רשת האינטרנט. הנאשם פגע בכבודם, בפרטיות ובביטחון האישי של קרבתיו. כן פגע בזכותם לאוטונומיה על גופם, היינו בחירתם וחירותם מה לבצע ועם מי לבצע זאת. אמנם הנאשם לא הפעיל אלימות פיזית כלפי הנפגעים ואף לא איים עליהם אולם חלף זאת הוא פעל בתחכום, הפעיל לחצים, ותמך את הקרבתו לבצע את זממו תוך הונאתם וניצולם לשם סיפוק יצריו. הפגיעה מתחזקת ככל שמדובר בצעירים ובפרט בקטינים שניסיון חייהם מועט יותר וקל יותר להשפיע עליהם נוכח פערי הכוחות בין הצדדים. הנאשם גם פגע בנפשם ובאמונם של הנפגעים שעה שהציג עצמו ככזב כצעירה בהיותו ספון בביתו, הרחק מעינם של קרבתיו, אותם "העלה ברשתו" על אף שגם הם מרוחקים פיזית ומצויים בביתם, בפרטיותם. במקרה זה, הננו סבורים כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה בינונית-גבוהה בדגש על העבירות שחצו את שלב הניסיון. יש לדחות את טענת ההגנה כי הפגיעה בערך המוגן נמוכה הואיל והעבירות בוצעו בהסכמה וכי העבירות לא בוצעו "פנים אל פנים". ודוק, אין ולא יכולה להיות מחלוקת כי לא מדובר בהסכמה חופשית. באשר לביצוע העבירות במרחב האינטרנט, כבר נפסק פעמים רבות כי אין בכך נסיבה לקולא. בהקשר זה נפסק מפי כב' השופט מזוז (ומפי כב' השופט ע' פוגלמן) ב-ע"פ 707/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (6.7.2015):

"על כל אלה יש להוסיף, כפי שכבר צוין, כי הזמינות המידית, האנונימיות והיכולת ליצור קשר עם קורבנות רבים, כמו גם הסיכון המועט להיתפס, הופכים את עבירות המין בזירה האינטרנטית למסוכנות אף יותר מבעולם המציאות, והכמות הגדולה של ילדות ונערות צעירות שהמערער לכד ברשתו - תוכיח. זו מציאות בעייתית מאוד



ההופכת קטינים וקטינות ל"טרף קל" לשוחרי רע מסוג המערער.

יפים לענין זה דברים שנאמרו על ידי בית משפט זה (השופט ע' פוגלמן), בע"פ 538/13 סבח נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.12.2013) -

"נדגיש כי ביצוען של עבירות מין באמצעות האינטרנט אינו מהווה נסיבה לקולה נוכח הנגישות הרבה של רשת האינטרנט; החשיפה הגדולה של קטינים לרשת; הקלות בביצוע עבירות מין והיכולת לפגוע במספר גדול יותר של קורבנות באמצעותה; כמו גם הפגיעה הקשה בנפגעי העבירה שהעבירות מבוצעות בהם שעה שהם מצויים בביתם שהוא מבצרם".

בעניין זה גם פסק כב' השופט נ' הנדל ב-ע"פ 2656/13 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 6 (21.1.2014) בצטטו את כב' השופט י' עמית:

"בתי המשפט מודעים למעשים מן הדור החדש המאפיינים את זמננו. יפים בהקשר זה דבריו של השופט י' עמית בבש"פ 2065/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.03.2013):

"המקרה שבפנינו חושף את הצד האפל של הרשת. המסוכנות של פעם שינתה את פניה ולפנינו מסוכנות מסוג חדש. [...] האינטרנט חודר לחיים האמיתיים, ומציב סכנות של ממש בתחומים ובדרכים שלא שיערו ראשונים. מעשים מגונים של פעם, שהיו כרוכים במגע פיזי עם נפגע העבירה, נתחלפו להם בסוגים שונים של מעשים בשלט-רחוק. [...] מגע וחדירה פיזית נתחלפו בחדירה אל תוך המרחב האינטרנטי הפרטי-אינטימי של הגולש בצד השני. [...] כפה אדומה כבר אינה מסתובבת ביער שורץ זאבים, היא משוטטת במרחב האינטרנטי, שם אורבים לה ציידים וטורפים מסוג אחר. [...] אלו הסכנות החדשות, והמשפט צריך אפוא להתאים עצמו להתמודד עם תת-התרבות העבריינית של הרשת".

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

29. המקרה שבפנינו כולל ריבוי עבירות מין ברשת האינטרנט כלפי מספר לא מבוטל של 27 מתלוננים, חלקם קטינים (בגיל 15 - 17), על פני תקופה של כשנתיים. העבירות בוצעו תוך ניצול תמימותם ואמונם של המתלוננים כי מן הצד השני של המקלדת והמצלמה נמצאת צעירה ולא גבר החפץ בסיפוק תאוותו המינית. מעשיו של הנאשם אמנם לא כללו מגע כאשר זה בוצע על ידי הקרבנות כלפי עצמם. הגם שהמעשים אינם



מצויים ברף הגבוה של עבירות המין בהן הורשע הנאשם, לא כללו איומים, סחיטה, או אלימות פיזית, יש בהם כדי להסב נזקים בלתי מבוטלים לנפגעי העבירה ויש צורך להגן על הציבור ועל צעירים וקטינים בפרט, מפני ביצוע עבירות מין ברשת, תוך הסתתרות תחת זהות בדויה שיש בה להונות את הקורבנות באופן מתוכנן ומתוחכם כפי שביצע הנאשם.

ביחס לעבירות מין במרחב הווירטואלי פסק כב' השופט ע' פוגלמן ב-ע"פ 3023/14 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 (2.6.2015):

"אשר לטענתו העקרונית של המערער כי יש לייחס משקל לקולה לעובדה שעיקר העבירות בוצעו "במרחב הווירטואלי" - לא ראינו לקבוע מסמרות בשאלת החומרה היחסית של עבירות אלה לעומת עבירות המבוצעות "במרחב הפיזי". די לנו לעמוד בנסיבות המקרה שלפנינו על החומרה היתירה שיש לייחס לעבירות המין המבוצעות באמצעות רשת האינטרנט, העומדת בפני עצמה. נדגיש כי ביצוען של עבירות מין באמצעות האינטרנט אינו מהווה נסיבה לקולה נוכח הנגישות הרבה של רשת האינטרנט; החשיפה הגדולה של קטינים לרשת; הקלות בביצוע עבירות מין והיכולת לפגוע במספר גדול יותר של קורבנות באמצעותה; כמו גם הפגיעה הקשה בנפגעי העבירה שהעבירות מבוצעות בהם שעה שהם מצויים בביתם שהוא מבצרם..."

בנסיבות ביצוע העבירות דנן ראינו חשיבות גם בהבעת המסר כי בית המשפט רואה בחומרה את שנעשה לנפגעי העבירה, גם בנסיבות הקונקרטיות, בהם ביצעו הנפגעים בעצמם את המעשים בגופם והשתתפו בשיחות מרצונם לכאורה, וליתר דיוק - היו מקיימים את הקשר והמעשים מרצונם החופשי אילו בצדה השני של השיחה היתה אכן הדמות אותה שיוו לעצמם. לטעמנו הדגש בעבירות דנן מצד הנאשם הוא יסוד המרמה המובהק ובהתאם לרוח הפסיקה נוסיף ונדגיש את הצורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות דומות בעיקר בשל הקלות שבביצוע עבירות מסוג זה ברשת.

מדיניות הענישה

30. נוכח מאפייני העבירות והנזקים הגלומים בביצוע עבירות מין ברשת האינטרנט, המתאפיינים בקלות ביצוע יחסית כאשר הנאשם מצוי בביתו ומרוחק מקרבנותיו, באפשרותו להתחזות תחת זהות בדויה ולהערים על קרבנותיו, פעמים רבות הקטינים הנם בבחינת "טרף קל". לא בכדי מבוצעות עבירות המין ברשת כלפי קרבנות רבים, לעיתים עשרות קרבנות ואף למעלה מכך.

בהקשר זה נפסק זה לא מכבר מפי כב' השופט ד' מיינץ ב-ע"פ 4629/19 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 9



(19.11.2020):

"חומרתן הרבה של עבירות המין במרחב הווירטואלי נובעת ממאפייניהן הייחודיים והמסוכנים, ביניהם הקלות בה ניתן לבצען בתדירות גבוהה בנפגעות שונות ופוטנציאל הפגיעה הנרחב שלהן. בניגוד לעברייני מין הפועל במרחב הפיזי, עברייני מין הפועל במרחב הווירטואלי בביתו אינו חשוף לכל עין בוחנת. הוא מסתתר בין קירות ביתו ומאחורי זהויות בדויות בלא כל הפרעה. מרחבי הרשת פרושים לפניו וכוללים אפשרויות מגוונות לפגיעה מינית."

וביחס לנזק פסקה כב' השופטת ד' ברק-ארז ב-ע"פ 6703/13 ניסים כהן נ' מדינת ישראל, בפסקה 13 (16.1.2014):

"יתרה מכך, דווקא במרחב רשת האינטרנט פוטנציאל הנזק הוא חמור במיוחד, נוכח קלות השכפול וההפצה (ראו: אסף הרדוף הפשע המקוון 338 (2010) (להלן: הרדוף))."

עוד נפסק זה לא מכבר מפי כב' השופט י' אלרון ב-רע"פ 4593/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (15.7.2020):

"למרבה הצער, דומה כי עבירות מין באמצעות רשת האינטרנט בכלל, וכלפי קטינים בפרט, הפכו ל"מכת מדינה" ממש. עבירות אלו פוגעות בשלמות גופם ונפשם של ילדים רבים, ועל בתי המשפט להעביר מסר חד וברור באשר לחומרתן ולהרתיע את הרבים מפני ביצוען (וראו רע"פ 4181/20 קרוואני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 9 (30.6.2020))."

עוד נפסק מפי כב' השופט א' שטיין ב-ע"פ 3792/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (11.11.2018):

"לעבירות אלה יש חומרה יתרה נוכח הקלות שבה ניתן לבצען כשהתוקף פועל מתוך ביתו-מבצרו, כשהוא מתחבא במרחבו המוכר, הבטוח, והבלתי נראה וביכולתו לפגוע בקורבנות רבים - או להסב פגיעה מתמשכת לקורבן אחד, כמו במקרה דכאן - כאשר הסיכוי שייתפס וייתן את הדין על מעשיו הוא נמוך. הסביבה הווירטואלית והריחוק הפיזי בין התוקף לקורבן מביאים גם לריחוק נפשי של התוקף מהעבירות אותן הוא מבצע, דבר שבמקרים רבים מקל על ביצוע העבירה. בעיני התוקף, קורבנו - ילדה, נערה או אישה הנמצאת אי שם בעיר אחרת, או במדינת הים - משול לדמות הלקוחה מסרט ואיננו נתפס, על-פי רוב, כאדם אמיתי העובר באותן דקות או שעות מסכת התעללות קשה, שבצד הפגיעה הגופנית מותירה צלקות עמוקות בנפשו."



31. בבחינת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מסוג העבירות בהן הורשע הנאשם נעזר בדוגמאות ממקרים דומים. מטבע הדברים אין מקרה אחד דומה בדיוק לרעהו, בפרט כאשר המדובר בריבוי עבירות ובנסיבות הקשורות ביצוען. קשת העבירות ומנעד העונשים בפסיקה רחב, יש לבחון כל מקרה בהתאם לנסיבותיו ומאפייניו:

ב-ע"פ 6703/13 **ניסים כהן נ' מדינת ישראל** (16.1.2014), אליו הפנו שני הצדדים, נדחה ערעור על העונש שנגזר על נאשם לאחר שהורשע בעקבות הסדר טיעון שייחס לו שלושה אישומים הכוללים עבירות ברשת האינטרנט. הנאשם בן 66 התכתב עם קטינות בגילאים 12 - 16, הציג עצמו בזוהר בדויה כנער, ושלח להן מסרים מיניים בוטים שבעקבותיהם שלחו לו תמונות עירום שלהן. בית המשפט קמא קבע מתחם הענישה כולל בטווח שבין 8 - 28 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם מאסר בפועל למשך 15 חודשים, מאסר על תנאי של 10 חודשים, ופיצוי לקטינות בהתאם לנזקן.

ב-ע"פ 3792/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.11.2018), אליו גם הפנתה המאשימה, נדחה ערעור על עונש של 4.5 שנות מאסר בפועל, 18 חודשי מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת הקטינה, בגין הרשעת המערער (בעקבות הסדר טיעון) ב-18 אישומים הכוללים שורה ארוכה של עבירות מין בסחיטה באמצעות רשת האינטרנט, על פני תקופה בת שנה. המערער, צעיר כבן 18 בעת ביצוע המעשים, הורה למתלוננת כבת 13 להחזיר אצבעות וחפצים לאיבר מינה ולפי טבעתה תוך שאיים אליה כי אם לא תעשה כן - יפיץ תמונות עירום ששלחה לו, הנחה ודרש ממנה לבצע מעשים נוספים תוך פגיעה בגופה ובנפשה. העונש נגזר ברף התחתון של מתחם הענישה שעמד על 4 - 7 שנות מאסר לאור האפיק השיקומי ובהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם.

ב-ע"פ 1195/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (10.2.2020) נדחה ערעור על עונש של 3 שנות מאסר, מאסרים מותנים ופיצוי למתלוננות בסך כולל של 140,000 ₪ שהושת על המערער לאחר שהורשע במסגרת הסדר טיעון בששה אישומים הכוללים ביצוע מעשים מגונים בקטינות בגילאים 9 - 12, גרם וניסיון לגרם מעשים מגונים, הטרדה מינית, איומים והחזקת פרסומי תועבה שבוצעו במשך 3 חודשים. הערכת המסוכנות קבעה כי נשקפת מהמערער מסוכנות ברמה בינונית, ונוכח התמדתו בהליך טיפולי המליץ שירות המבחן הטלת עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות לצד צו מבחן למשך 18 חודשים (בדומה לעניינו).

ב-ע"פ 707/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (6.7.2015) אליו אף המאשימה הפנתה, הפחית בית המשפט העליון שנתיים מעונש שהוטל על המערער, לאחר שהודה במסגרת הסדר טיעון ב-29 אישומים של עבירות מין חמורות ומרובות באמצעות האינטרנט, שבוצעו במשך כ-12 שנים, כלפי 33 קורבנות מזוהות, מרביתן בנות 10-14, ועשרות קטינות נוספות בלתי מזוהות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם של 2 - 4 שנות מאסר בכל אירוע הכולל גרם אינוס,



ניסיון לעבירה זו וניסיון לגרם מעשה סדום, ומתחם של 1 - 3 שנים לכל אירוע באירועים האחרים שבכתב האישום. בסופו של יום נגזרו על המערער 12 שנות מאסר בפועל (חלף 14 שנים), מאסרים מותנים ותשלום פיצוי בסך 10,000 ₪ לכל אחת מ-33 הקורבנות המזוהות. המערער, כבן 44 (במועד הערעור) התחזה במרבית המקרים לצעירות וצעירים, שלח לקטניות תמונות וחומר תועבה פורנוגרפי, ניסה וגרם להן להתפשט מול המצלמה ולבצע בעצמן מעשים מגונים, מעשי סדום ואינוס תוך ניצול גילן הצעיר. פרשה זו מגוללת מעשים קשים וחמורים מענייננו, ממושכים הרבה יותר, מעשים נפשעים ומעוררי סלידה שמקצתם פורט במסגרת פסק הדין בערעור, ובלשונו של בית המשפט המחוזי: "מהמקרים החמורים והמעוותים שהובאו בפניו".

ב-ע"פ 512/13 פלוני נ' **מדינת ישראל** (4.12.2013), שנכלל אף הוא באסופת הפסיקה שהגישו שני הצדדים, נדחה ערעור על גזר דין בעקבות הסדר טיעון הכולל הרשעה בשבעה אישומים של עבירות מין כלפי קטניות שחלקם בוצע ברשת האינטרנט וחלקם כלל מפגש פיזי. על המערער נגזרו 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי לשתי מתלוננות.

ב-ע"פ 2656/13 פלוני נ' **מדינת ישראל** (21.1.2014) אף הוא מופיע באסופת הפסיקה שהגישה המאשימה, נדחה ערעור על עונש של שנתיים מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי בסך 5,000 ₪ עד 10,000 ₪ לכל אחת משלוש מתלוננות קטניות. המערער, אדם נשוי ואב ששירת בצבא קבע, שהתחזה לחיילת, הורשע, על פי הודאתו, בריבוי עבירות מין דרך רשת האינטרנט, בסחיטה באיומים, הטרדה מינית ופרסום והצגת תועבה.

ב-ע"פ 3023/14 פלוני נ' **מדינת ישראל** (2.6.2015) נדחה ברובו ערעור על עונש מאסר בפועל של 42 חודשים בצרוף הפעלת 6 חודשי מאסר מותנה, שהושתו על מערער בן 34 (בעל הרשעות קודמות) במסגרת הסדר טיעון, בגין הרשעתו בעבירות מין שביצע כלפי קטניות באמצעות רשת האינטרנט. המעשים כללו התכתבויות ברשת "פייסבוק" עם 3 קטניות, הטרדות מיניות וחשיפת איבר מינו של המערער בפני חלקן באמצעות מצלמת המחשב. המערער אובחן כרצדיביסט ובעל הרשעות קודמות. נקבע מתחם עונש כולל בטווח בין 18 - 48 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון החליט ליתן למערער פתח של תקווה נוכח נסיבותיו ולהקל מעט בעונשו, על דרך של החפפת עונש המאסר המותנה שהופעל עם עונש המאסר שהושת עליו בתיק מושא הערעור, כך שנגזרו לבסוף 42 חודשי מאסר בפועל.

ב-ע"פ 538/13 יוסף סבח נ' **מדינת ישראל** (26.12.2013) נדחה ערעור על עונש של 6 שנות מאסר, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננות, שהושתו על מערער בן 53 ללא עבר פלילי, שהורשע על פי הודאתו בביצוע מעשים מגונים וסחיטה באיומים של תשע קטניות בנות 13-16 ברשת האינטרנט, על פני תקופה של כשנתיים. המערער התחזה



לדמויות שונות, הדריך את הקטינות כיצד להגיע לסיפוק מיני והורה להן להחדיר אצבעותיהן לאיבר מיני, לעיתים אונן לפני הקטינות וכשלא נענו לבקשותיו, איים עליהן. באחד המקרים המערער נפגש עם אחת הקטינות וביצע בה עבירות מיני.

ב-רע"פ 7869/16 **יונתן רבנסרי נ' מדינת ישראל** (30.10.2016) אליו הפנתה ההגנה, נדחתה בקשת רשות ערעור בגין הרשעת המבקש על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בחמישה אישומים הכוללים עבירות ניסיון למעשה מגונה בפומבי בפני קטינים, ניסיון הטרדה מינית, החזקה והפצת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, במסגרת מבצע של משטרת ישראל. המבקש אף הציע לקטינים להיפגש עמו ותיאם מפגשים כאמור, אשר לא יצאו אל הפועל. התביעה עתרה לעונש של 6 חודשי מאסר בפועל כאשר נמצא כי המבקש, צעיר בן 25, אינו מתאים לעבודות שירות ואלה הושטו עליו בצד מאסר מותנה.

ב-רע"פ 3576/14 **גורדון מניס נ' מדינת ישראל** (29.2.2016) נדחה ערעור על חומרת עונש של 9 חודשי מאסר בפועל שנגזרו על מערער, בעל רמת מסוכנות בינונית, שהודה בשלושה אישומים הכוללים עבירות של ניסיון להטרדה מינית של קטין, ניסיון למעשה מגונה בקטין והחזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין לאחר מבצע איתור חשודים של משטרת ישראל. המעשים כללו גם תיאומי מפגשים עם קטינים (שלא יצאו לפועל).

ב-רע"פ 3935/16 **טמסוט נ' מדינת ישראל** (22.2.2017) המתיק בית המשפט העליון את עונש של 6.5 שנות מאסר בשנה אחת כך שיעמוד על 5.5 שנות מאסר לאחר שהמערער הורשע במסגרת הסדר טיעון ב-13 אישומים הכוללים עבירות מיני לרבות גרם אינוס קטינה, מעשה מגונה בקטינה, הטרדה מינית, איומים שבוצעו, על פני תקופה של כשנה, כלפי קטנות בגילאים 12 - 14 והכל במרחב הווירטואלי.

ב-רע"פ 8720/15 **מדינת ישראל נ' שמעון פינטו** (11.9.2016) קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה והחמיר עונש של 3.5 שנות מאסר ל-5 שנות מאסר שנגזרו על המשיב שהורשע, על יסוד הודאתו, ב-6 אישומים הכוללים עבירות מיני ברשת האינטרנט ובכללם גרם אינוס, סחיטה באיומים ועוד. המשיב, אב טרי, נעדר עבר פלילי שעבר מהעולם החרדי לשירות צבאי, נקט בדפוס של שימוש בכוח ובאיומים לשם ניצול וביזוי מיני של נשים צעירות ונקבע כי מעשיו חמורים ביותר והשפעתם על קרבתו היתה ממשית ביותר. בית המשפט העליון שב ועמד על כך שגזר הדין צריך להלום את קלות ביצוע העבירה ופוטנציאל הישנותה המושפעים מהנגישות הרבה לרשת והאנונימיות שהיא מספקת ופוטנציאל הפגיעה בקרבתות המצויים בביתם.

32. בהתחשב באופי מעשי הנאשם, מספר רב של קרבתות הכולל 27 מתלוננים בהם גם קטינים בגילאי 15 - 17, לאורך תקופה ממושכת בה בוצעו המעשים (כשנתיים), ודרך ביצועם תוך התחזות ברשת האינטרנט, לאחר



ששקלנו את הפגיעה בערכים המוגנים, את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ואת מדיניות הענישה הנהוגה, אנו סבורים כי **מתחם העונש ההולם הוא בין 4 - 7.5 שנות מאסר בפועל**, אליו יתווסף מאסר מותנה ופיצוי לנפגעי העבירות.

גזירת העונש

33. בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם הענישה יתחשב בית המשפט בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ורשאי להתחשב בשיקולי הרתעה אישית והרתעת הרבים. יחד עם זאת, רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש לקולא - משיקולי שיקום הנאשם ולחומרא - משיקולי הגנה על שלום הציבור.

34. אין להקל ראש במעשיו של הנאשם. הגם שמעשים נעשו באמצעות רשת האינטרנט, במרחב הווירטואלי, מן העבר השני מצויים קרבתות שהם בשר ודם. נסיבותיו האישיות של הנאשם הובאו בפניו. הנאשם הוא אדם משכיל ומצליח בפן התעסוקתי. העובדה כי חווה בלבול ביחס לזהותו המינית אינה מצדיקה את המעשים שבצע, גם אם גדל והתחנך בחברה דתית. אדרבה, אף לשיטת ההגנה, הפרשה תועיל לנאשם להתמודד עם נטיותיו באופן מושכל בסיוע גורמי הטיפול. על אף קשיי המשפחה במישור הבריאותי והכלכלי, לא מצאנו כי יש לתת להן משקל בנסיבות המקרה. עם זאת, כן זקפנו לזכותו של הנאשם את העובדה כי שיתף פעולה, הודה במעשים המיוחסים לו וחסך מקרבנותיו את ההתמודדות עם מתן עדות בבית המשפט. כמו כן, נתנו דעתנו לכך כי שירות המבחן ראה לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם ועמד על סיכויי השיקום נוכח התמדתו והתקדמותו של הנאשם בטיפול. הנאשם עצמו הביע בפניו צער, התנצלות ותקווה להצלחת הטיפול. יחד עם זאת לא מצאנו כי יש באלה כדי להביא לחריגה ממתחם העונש ההולם אלא על מיקומו בצד הנמוך של המתחם. לצד שיקולים נכבדים אלה מצאנו כי דרך הטיפול ארוכה ואין להתעלם ממסוכנותו (הבינונית) של הנאשם ומהצורך בהרתעתו מפני ביצוע עבירות מהסוג שבוצע בצד הצורך בהרתעת הרבים מפני ביצועו.

יש ליתן משקל לשהותו של הנאשם באיזוק אלקטרוני מיום 5.7.2019 עד היום.

סוף דבר

35. אנו מטילים על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 שנות מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 12.5.2019 עד יום 5.7.2019;



ב. 18 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת פשע על פי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין או עבירה לפי החוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1998 לרבות ניסיון, סיוע או שידול לבצע עבירות כאמור;

ג. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת עוון על פי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין לרבות ניסיון, סיוע או שידול לביצוען;

ד. פיצוי בסך 2,000 ₪ לכל אחד מ-17 המתלוננים באישומים 2-14.

העתק גזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן והודע היום כ"ח טבת התשפ"א 12 ינואר 2021, במעמד הנוכחים.

שרית זמיר, שופטת

**אירית קלמן ברום,
שופטת**

**רענן בן יוסף, שופט
אב"ד**

חתימה